

РЕШЕНИЕ

№ 2176

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **127** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Т. П. Д. от [населено място] срещу решение на Софийски районен съд № 5596/04.12.2023 г. по НАХД № 5888/2022г., с което е изменено наказателно постановление № 22-4332-002590 от 08.03.2022 г. на началник сектор ОПП към СДВР, като наложената глоба от 1000 лева на основание чл. 177, ал. 5, вр. чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП е намалена на 200 лева на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалваното решение. Касаторът излага оплаквания, че не му е дадена възможност да ангажира гласни доказателствени средства, чрез допускане до разпит на свидетели, които да потвърдят, че не е шофирала процесния автомобил.

В съдебно заседание Т. Д., редовно призована, се явява лично и моли обжалваното решение да бъде отменено.

Ответникът – Началник Сектор в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) – Отдел „Пътна полиция“ (ОПП), редовно призован, чрез юрк. С., оспорва касационната жалба като недоказана и неоснователна. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Районният съд е приел от фактическа страна, че на 02.01.2022 г. в 13:35 ч. в [населено място] П. Д. е управлявала товарен автомобил БМВ Х5 с рег. [рег.номер на МПС] без да притежава свидетелство за управление на МПС.

След извършена проверка на автомобила СДВР установява, че Т. П. Д. никога не е притежавала СУМПС, както и че за периода 02.01.2021 г. – 02.01.2022 г. има връчено и влязло в сила наказателно постановление за управление на МПС без същата да е правоспособен водач.

Въз основа на горните факти на Т. Д. е съставен АУАН серия № АВ 220182 от 02.01.2022 г. за нарушение на чл. 150, ал. 1 ЗДвП и е издадено наказателно постановление № 22-4332-002590 от 08.03.2022 г., с което на основание чл. 177, ал. 5, пр. 1, вр. чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП на Т. Д. е наложено административно наказание 1000 лева за нарушение на чл. 150, ал. 1 от ЗДвП.

Настоящият съдебен състав, намира, че възприетата от районния съд фактическа обстановка напълно съответства на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че Т. Д. е извършила вмененото и нарушение на чл. 150 ЗДвП, като е осъществила състава на чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП. Съдът е изменил правната квалификация на деянието, като вместо чл. 177, ал. 5, пр. 1 вр. чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП, същото е квалифицирано по чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП, тъй като в наказателното постановление не е посочено такова, от което да се установи повторността на извършеното нарушение от същия вид, като е наложил глоба 200 лева, предвид множеството административни наказания.

Така постановеното решение е правилно.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. От страна на районния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Въз основа на тях безспорно по делото се установява, че Т. П. Д. никога не е притежавала СУМПС, както и че е шофирала личния си автомобил БМВ Х5 с рег. [рег.номер на МПС] на дата 02.01.2022 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 150 ЗДвП всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно

средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 ЗДвП и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4 ЗДвП.

Правилен и съответен на събраните по делото доказателства е извода на районния съд за осъществено от обективна и субективна страна административно нарушение по 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

Не се установяват твърдените с жалбата възражения за наличие на допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на обжалваното решение. Настоящият съдебен състав намира, че с оглед проведените в съдебното следствие процесуални действия, районният съд е събрал необходимите доказателства и доказателствени средства за изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване.

Неоснователни са наведените доводи в жалбата, че Т. Д. не е управлявала съответния автомобил, тъй като не са ангажирани никакви доказателства относно това твърдение, а точно обратното от свидетелските показания на Г. Г., която е била в колата по същото време, се установява, че именно Д. е управлявала превозното средство.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН на ответника следва да се присъдят сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5596 от 04.12.2023 г. по НАХД № 5888/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 16 състав.

ОСЪЖДА Т. П. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.